

Yêu cầu của EU đòi phải được thừa nhận là một bên tham gia về chính trị và an ninh ở châu Á không phải là mới. Tham vọng của họ có một ghế tại EAS và gần đây hơn là đưa về quan sát viên tại Nhóm chuyên gia ADMM+ là chủ đề của nhiều cuộc thảo luận, xoay quanh đòi hỏi chính là thừa nhận giá trị thực tế của EU đối với an ninh khu vực. Bởi vậy, việc xem xét kỹ lưỡng các chính sách và hành động của EU ở Biển Đông là điều hợp logic.

Tóm tắt

- Liên minh châu Âu (EU), khi tham vọng mỗi lần nhất thế giới, có lợi ích sống còn trong việc duy trì một khu vực Biển Đông tự do, an toàn và ổn định. Trong quá khứ, EU thường bị cáo buộc “ngồi không hưởng lợi” trước các nỗ lực của Mỹ, gần đây họ đã trở nên chủ động hơn – kết quả của chính sách đối ngoại thực dụng hơn của tổ chức này, sự cảnh báo liên tục về khả năng gây gián đoạn của Trung Quốc và tham vọng gia tăng ảnh hưởng an ninh của nước này ở châu Á.

- Trong khi lập trình của Brussel đối với vấn đề Biển Đông bắt nguồn từ cam kết theo nguyên tắc đối với pháp quyền, nhưng chia rẽ giữa các nước thành viên đã ngăn cản EU đưa ra một chính sách thống nhất và gần kết đối với những điểm nóng an ninh đang bùng cháy của khu vực.

- Do nhu cầu hơn cả về cơ cấu và hoạt động của mình, đóng góp của châu Âu trong việc giảm bớt căng thẳng khu vực diễn ra dưới hình thức các biện pháp an ninh đa dạng hóa, có giới hạn ở cấp hai khu vực (EU-ASEAN) và đa phương (trong nội bộ ARF).

- Sự hiện diện và các hoạt động quân sự của hải quân Pháp và Anh trong các vùng biển khu vực phức tạp nhưng lợi ích của EU và chứng minh cho những lo ngại ngày càng tăng ở châu Âu đối với việc tôn trọng quyền tự do hàng hải (FON) và việc áp dụng chung luật pháp quốc tế.

- Khi EU nỗ lực có được đưa vào quan sát viên tại Hội nghị Bộ trưởng quốc phòng ASEAN mở rộng (ADMM+), việc xây dựng khả năng, chia sẻ kinh nghiệm và cách làm tốt nhất trong các lĩnh vực an ninh hàng hải phi truyền thống thiết thực hơn là những nỗ lực tăng cường hợp tác an ninh chính trị với Đông Nam Á.

Giới thiệu

EU luôn có lý do để quan tâm đến các điểm biển ở Biển Đông. Khi thị trường mới lớn nhất thế giới này có lợi ích kinh tế sống còn trong việc bảo vệ các hành lang vận chuyển bằng tàu biển, an toàn và ổn định, đặc biệt là các hành lang nội khu vực này với các “nhà máy điện” kinh tế ở Đông Á. Các nước Đông Bắc Á tạo nên thị trường xuất khẩu và là nguồn FDI quan trọng nhất của EU, với Trung Quốc là đối tác thương mại lớn thứ hai của khu vực, và chỉ riêng thương mại với Nhật Bản chiếm 25% GDP toàn cầu. EU cũng là đối tác thương mại lớn thứ hai của ASEAN, và ASEAN là đối tác thương mại lớn thứ ba của EU.

Ngoài lợi ích kinh tế, Brussels cũng có những cam kết pháp lý và chính trị đối với sự ổn định khu vực, bắt nguồn từ việc EU tham gia Hiệp ước thân thiện và hợp tác (TAC) năm 2012 và trở thành thành viên của Diễn đàn khu vực ASEAN (ARF). Cuộc căng thẳng và quan trọng nhất là lý do cần biện động sau các tranh chấp Biển Đông: China đòi quyền chủ quyền của Trung Quốc và mối đe dọa mà nước này gây ra cho trật tự toàn cầu dựa trên nguyên tắc đã khiên châu Âu, tự đặt mình vào vị trí là một siêu cường quy chuẩn, phải cảnh giác.

Trong khi có rất nhiều lý do giới thích cho lợi ích của EU ở Biển Đông, những hành động của họ lại ít rõ ràng hơn. Thiếu các nguồn lực quân sự phù hợp, EU chủ yếu được coi là “mặt đối tác vô giá trị”, chỉ có thể có những đóng góp hơn cho “câu đố” an ninh khu vực. Hơn nữa, tiềm năng của khu vực này lại bị xói mòn do khó khăn của các nước châu Âu trong việc duy trì một lập trường thống nhất mạnh mẽ đối với Trung Quốc, như có thể được thấy trong phần ứng yêu từ của EU đối với phán quyết của Tòa Trọng tài (PCA) hồi tháng 7/2016. Những rất nhiều điều đã thay đổi kể từ năm 2016. Brussels đã trở nên cảnh giác hơn trước tiềm năng gây gián đoạn của Trung Quốc và thực hiện một chính sách đối ngoại thận trọng hơn. Một số điểm biển bên trong cũng như bên ngoài đã thúc đẩy sự hợp nhất về an ninh và phòng thủ của EU, tăng cường uy tín của tổ chức này với tư cách là bên tham gia an ninh toàn cầu.

Khi EU mong muốn có được đưa vào quan sát viên tại diễn đàn ADMM+ và Hội nghị cấp cao Đông Á (EAS), điều quan trọng đối với họ là đánh giá lợi ích đóng góp của mình đối với an ninh khu vực – và trường hợp Biển Đông là một nghiên cứu tình huống hữu ích. Lập trường của EU là rõ ràng ở ba cấp độ. Thứ nhất là một số nước thành viên gia tăng hoạt động trên biển trong việc bảo vệ quyền tự do hàng hải (FON). Thứ hai là tiến hành nhiều cuộc đối thoại và hoạt động tăng cường năng lực với

ASEAN và từng nước Đông Nam Á trong các vấn đề an ninh hàng hải phi truyền thống mang tính khác nhau. Cuối cùng, châu Âu tiếp tục là bên có sức nặng quy chuẩn toàn cầu, điều có thể là một trong những tài sản lớn nhất của họ xét tới trật tự dựa trên nguyên tắc quốc tế mong manh hiện nay.

Giữa nguyên tắc và thực tiễn

Như với hầu hết các bên tham gia quốc tế không có tuyên bố chủ quyền ở Biển Đông, EU không đứng về bên nào trong các tranh chấp và duy trì lập trường “trung lập có nguyên tắc” đối với các vấn đề chủ quyền. Là một bên tham gia có sức nặng quy chuẩn và là bên tham gia ký kết Công ước Liên hiệp quốc về Luật biển (UNCLOS), Brussels luôn khẳng định tầm quan trọng của luật pháp quốc tế, thúc đẩy các sáng kiến hợp tác và hỗ trợ các bên tuân thủ chuẩn mực và nguyên tắc quốc tế để giải quyết hòa bình các tranh chấp.

Lập trường này được phản ánh dưới các hình thức khác nhau trong tất cả các tuyên bố và vấn đề chính thức của EU liên quan đến châu Á hay an ninh hàng hải nói chung. Năm 2012, Tổng lý chủ đạo chính sách Đông Á khuyến khích các giải pháp hòa bình cho các tranh chấp, hỗ trợ Trung Quốc và ASEAN nhất trí về Bộ quy tắc ứng xử (COC) mang tính ràng buộc pháp lý. Chiên lược an ninh hàng hải EU 2014 xây dựng dựa trên sự tôn trọng luật pháp quốc tế, tuân thủ đầy đủ UNCLOS cũng như quy định tự do hàng hải, coi đó là cơ sở cho môi trường toàn cầu ổn định.

Cuối cùng, Chiên lược toàn cầu EU (EUGS) hiện nay, được công bố hồi tháng 6/2016, cam kết một cách cụ thể “ủng hộ tự do hàng hải, kiên trì tôn trọng luật pháp quốc tế, trong đó có Luật biển và các thể chế tự do của nó, khuyến khích giải quyết hòa bình các tranh chấp biển”. Chiên lược này cũng nhấn mạnh sự cần thiết phải “xây dựng năng lực biển và hỗ trợ một cơ cấu an ninh khu vực do ASEAN dẫn đầu”.

Những nguyên tắc này được phản ánh bao nhiêu trong chính sách đối ngoại của EU? Việc EU ủng hộ mạnh mẽ phán quyết của PCA đối với Philippines kiện Trung Quốc hồi tháng 7/2016 – chỉ vài tuần sau khi EUGS được công bố – là điều gây thất vọng. Sau một loạt tuyên bố ủng hộ luật pháp quốc tế của Cao ủy phụ trách chính sách đối ngoại Liên minh châu Âu Federica Mogherini trước khi phán quyết được đưa ra (cũng mang tính cá nhân lớn trong nội bộ G7), tuyên bố chính thức

cuối cùng của Brussels đã bị suy yếu bởi những khác biệt giữa các nước thành viên về lo ngại về việc gây phẫn nộ cho mối quan hệ của họ với Bắc Kinh.

Phái đoàn Brussels đã thất bại trong bài kiểm tra về khả năng của họ trong việc đóng vai trò lớn hơn về an ninh ở châu Á? Mặc dù quá khứ nó phần nào đã làm xói mòn uy tín của EU là một bên tham gia có sức nặng quy chuẩn, nhưng nó cũng là một hệ thống kinh tế hữu ích, đưa đến một cuộc tranh cãi công khai hết sức căng thẳng trên toàn khu vực. Chính sách đối ngoại và các hoạt động theo chủ nghĩa trung thực của Trung Quốc đã phá hoại sự thống nhất và cố kết chính trị của châu Âu. Nhưng dù sao, nó cũng góp phần mở đường cho một chính sách đối ngoại thận trọng và chủ động hơn.

Các mối quan hệ song phương với Bắc Kinh và những lợi ích của cá nhân các nước thành viên tiếp tục chi phối mạnh mẽ việc ra quyết định của EU. Vấn đề châu Âu bán vũ khí cho các nước có tuyên bố chủ quyền của Đông Nam Á và chuyển giao công nghệ công nghệ cho Trung Quốc – có thể được cho là góp phần tăng cường sức mạnh quân sự ở Biển Đông, làm rõ hơn nữa sự mờ hồ trong chính sách của Brussels đối với các điểm nóng khu vực.

Tuy nhiên, một sự thay đổi đang diễn ra tiến tới cách tiếp cận có cấu trúc, thực tế hơn đối với các vấn đề toàn cầu, như được thể hiện trong EUGS và các nguyên tắc chủ đạo của nó. Chúng hơn nữa, cái mà một số người gọi là “chính sách chính trị thực dụng mang đức điếm châu Âu”, khái niệm “chủ nghĩa thực dụng theo nguyên tắc” đã hệ thống một đề tham vọng liên quan đến việc thúc đẩy dân chủ hóa, và thà nhận tạm quan trọng của sức mạnh công, hệ thúc đẩy có quyền tự trị chi phối lớn hơn đối với EU. Trong bối cảnh Biển Đông, điểu này về cơ bản có nghĩa là để EU tiếp tục can thiệp với Trung Quốc đang thể duy trì sự đàm luận theo quy chuẩn và ngầm ủng hộ các hành động quân sự của các nước thành viên Liên minh.

Những nguyên tắc khác của Chiếm lĩnh toàn cầu cũng được phản ánh trong cách tiếp cận đa dạng hóa của EU đối với vấn đề Biển Đông, chúng hơn nữa còn xây dựng “tính kiên cường” ở các đối tác nước ngoài (việc xây dựng năng lực của các nước Đông Nam Á), ủng hộ “trật tự khu vực mang tính hợp tác” (sự hội nhập chính trị và an ninh của ASEAN) và “có đóng góp thực tế lớn hơn” cho an ninh hàng hải khu vực.

Mọi người vì một người, một người vì mọi người

Bắt chấp sự hợp nhập gia tăng về an ninh và phòng thủ kể từ năm 2016, EU vẫn còn lâu mới đạt được mức độ ảnh hưởng của mình là có một “quân đội châu Âu”. Với những hợp tác là các phái đoàn quân sự ngoại hạng (hiện là EUNAVFOR SOPHIA ở phía Trung Hải và EUNAVFOR ATALANTA ngoài khơi bờ biển Somali), EU không phải là một nhà nước được lập và không có bất kỳ lực lượng hải quân thường trực nào.

Nhận thức được những hạn chế trong hoạt động, Chi cục an ninh hàng hải EU công khai khuyến khích các nước thành viên “đóng vai trò chủ chốt trong việc đem lại tầm nhìn toàn cầu, tính linh hoạt và khả năng tiếp cận” cho Liên minh, và sử dụng các lực lượng về trang của mình để “hỗ trợ quy trình tự do hàng hải và đóng góp cho sự quản trị toàn cầu bằng cách rèn dũa, nâng cao và củng cố các hoạt động bất hợp pháp”. Hai trong ba nước thành viên có năng lực hải quân hiện đang hiện can thiệp tích cực vào việc bảo vệ FON ở Biển Đông.

Pháp, với các vùng lãnh thổ trải khắp bốn Dãy-Đông-Thái Bình Dương, vùng được quy định kinh tế (EEZ) 9 triệu km², sự hiện diện quân sự thường trực ở New Caledonia và Polynesia thuộc Pháp, tự coi mình là một bên tham gia an ninh hàng hải khu vực hợp pháp, “đồng lòng đồng cánh”. Những tuyên bố của các vùng biển khu vực, kể từ năm 2016 Paris đã và đang liên tiếp ủng hộ việc bảo vệ FON, sau khi Bộ trưởng Quốc phòng khi đó là Jean-Yves Le Drian chỉ rõ tác động nguy hiểm của hành vi của Trung Quốc ở Biển Đông và xa hơn nữa, trong đó có Bắc Cực và phía Trung Hải.

Ngoài việc bảo vệ các lợi ích chủ quyền của riêng nước Pháp, Le Drian hải thúc châu Âu đóng vai trò chủ động hơn nữa trong khu vực, khuyến khích các lực lượng hải quân “phối hợp nỗ lực nhằm đảm bảo sự hiện diện thường xuyên và rõ ràng trong lãnh vực hàng hải của châu Á”. Trong một động thái mang tính tượng trưng, sự mệnh Jeanne d’Arc, được thực hiện hải tháng 4/2017, bao gồm 52 nhân viên Hải quân Hoàng gia, 12 sự quan của các nước châu Âu khác nhau và một quan chức EU (Chủ tịch Ủy ban châu Âu phụ trách khu vực châu Á-Thái Bình Dương), tiến hành hoạt động đi qua Biển Đông.

Năm 2018, Bộ trưởng Quốc phòng Pháp Florence Parly cam kết tiếp tục các cuộc diễn tập, gia nhập lực lượng về Anh, chia sẻ “tầm nhìn, giá trị và sự sẵn sàng đạt được các mục tiêu đó”. Cả hai nước cũng chia sẻ các mối quan hệ đối tác phòng thủ

chết chóc với quân đội, Nhật Bản, Úc và Mỹ. Bộ trưởng Ngoại giao Anh rời khỏi EU, những lợi ích an ninh của nước này với quân chết với các lợi ích của châu Âu. Anh cũng ràng buộc và hợp tác phòng thủ với Pháp bởi các hiệp định Lancaster House 2010.

Anh, cũng là “ngôi nhà” của các vùng biên khu vực và là thành viên tích cực trong FPDA (Hiệp định phòng thủ 5 nước gồm Anh, Úc, New Zealand, Malaysia và Singapore), gần đây hơn đã có sự hiện diện nước ngoài ở Biển Đông, với việc hội tháng 8/2018 triển khai 3 tàu nhòm phát đi “những tín hiệu mạnh mẽ nhất” với tầm quan trọng của tự do hàng hải. Việc duy trì một trật tự quốc tế dựa trên nguyên tắc có ý nghĩa sống còn đối với sự tồn tại của nước Anh trong thế giới hậu Brexit. Chiến lược “nước Anh toàn cầu” cần tăng cường hợp tác quốc phòng thủ với các đối tác châu Á-Thái Bình Dương như Anh muốn làm yên lòng hậu quả cam kết lâu dài của mình đối với an ninh khu vực và các giá trị chung.

Trong khi đang tích cực thúc đẩy và hình thức các hoạt động FON của Pháp và Anh khác nhau, họ đi cùng một thông điệp, đáp ứng những lợi ích của tất cả các nước thành viên EU. Do những căng thẳng gia tăng ở Biển Đông kể từ đầu năm 2019, việc các nước có cùng tư tưởng hình thành một trật tự chung như một báo về FON và tuân thủ luật pháp quốc tế chung được coi là điều quan trọng. Mặc dù Brussels và Washington có thể khác nhau về lập trường và cách đối xử hiện nay của họ với Trung Quốc, nhưng họ đều có chung lợi ích trong việc duy trì một môi trường hàng hải toàn cầu tự do, dựa trên nguyên tắc.

Hơn bao giờ hết, quyết tâm này có thể được cảm nhận ở Hội thảo Shangri-La mới đây. Trong bối cảnh đối địch công khai giữa Mỹ và Trung Quốc, các đối diện tại Paris, London và Brussels đều phát tín hiệu thể hiện sự quan tâm mạnh mẽ và vai trò của châu Âu trong sự ổn định khu vực. Trong một bài phát biểu hùng hồn, Bộ trưởng Quốc phòng Pháp Parly đã tái khẳng định sự kiên trì của Pháp trong việc báo về quy định tự do của các vùng biên khu vực và cam kết sự gia tăng nhiều lần các hành động của Pháp tại Biển Đông. Bằng việc đến Singapore với tàu sân bay Charles de Gaulle và một đội tàu tấn công đẩy đi, Pháp đang tìm cách nhấn mạnh uy tín và ý định của mình là “nói đi đôi với làm”.

Không chỉ là vấn đề ngoài

Mặc dù tàu chiến trở thành tin tức hàng đầu và các cuộc tập trận hải quân có tầm

quan trọng then chốt mang tính biều tượng, nhưng FON không phải là vấn đề duy nhất ở Biển Đông. Tình trạng bất ổn và ngoại giao do những tranh chấp chủ quyền của đảo礁 giãi quyết, việc khai thác cá quá mức, đánh bắt cá bất hợp pháp, không thông báo và vô nguyên tắc (IUU), tấn công môi trường tự nhiên biển và nhìn chung thiều sự quản lý chủ là một vài ví dụ về những thách thức không thể giải quyết được thông qua biện pháp quân sự.

Nếu châu Âu trên thực tế đóng góp vào sự ổn định khu vực, thì họ sẽ phải tiến hành một kinh nghiệm mở rộng của mình trong việc ngăn chặn khủng hoảng, giải quyết hòa bình các tranh chấp, cùng tham gia phát triển các nguồn lực, đưa ra ý kiến chuyên môn về luật pháp quốc tế và quản trị trên biển. Tổng cộng những lực và chia sẻ cách làm tốt nhất trong tất cả các lĩnh vực trên chính là thế mà châu Âu phải làm và cố gắng làm: cả ở cấp đa phương, với ASEAN và trong nội bộ ARF, cũng như với các nước Đông Nam Á.

Tuy nhiên, ASEAN vẫn là bên đối thoại chính. An ninh hàng hải là ưu tiên then chốt trong việc tăng cường hợp tác chính trị và an ninh trong Kế hoạch hành động ASEAN-EU 2018-2022, như một quan trọng của pháp quyền, FON và việc giải quyết hòa bình các tranh chấp cùng với những vấn đề khác. Kể từ năm 2013, EU đã tổ chức 5 vòng đối thoại cấp cao EU-ASEAN về hợp tác an ninh hàng hải, giải quyết vấn đề an ninh công biển, thực thi pháp luật trên biển, quản lý tài nguyên biển và ngăn chặn xung đột. An ninh hàng hải, ngoại giao phòng ngừa và trung gian hòa giải là tâm điểm của các cuộc hội thảo EU-ASEAN về vấn đề an ninh và phòng thủ được tổ chức bởi Hội An ninh và Phòng thủ châu Âu (ESDC) tổ chức hàng năm kể từ năm 2014. Cùng với Công cụ đối thoại EU-ASEAN khu vực tăng cường (E-READI) là một nền tảng khác nhằm thúc đẩy sự hội nhập chính trị-an ninh của ASEAN, tập trung cả thể hiện vào chính sách ngoại giao, đánh bắt cá IUU và môi trường tự nhiên biển.

Trong những tuần này với tư cách là đồng chủ tịch Nhóm giữa các ARF về an ninh hàng hải (cùng với Việt Nam và Úc), EU đã và đang tổ chức một loạt hội thảo về thực thi pháp luật trên biển, thúc đẩy chia sẻ cách thức hành động tốt nhất và các biện pháp cải thiện để giảm bớt căng thẳng khu vực, tăng cường nhận thức về biển (MDA), mối liên hệ giữa đất liền và biển, dân sự và quân sự (cách tiếp cận toàn diện của EU đối với việc giải quyết khủng hoảng trên biển) và đánh bắt cá IUU.

An ninh hàng hải và ngăn chặn xung đột nằm trong số những ưu tiên hàng đầu của EU khi làm việc với tăng cường đối tác Đông Nam Á. Hợp tác với Việt Nam được biết

“cột cánh” kể từ năm 2012. Là một phần của việc làm sâu sắc các mối quan hệ song phương, “Bộ phận đối thoại chính sách EU-Việt Nam” đã tổ chức các cuộc họp theo cấp cao quốc tế hàng năm về vấn đề an ninh hàng hải, giải quyết các tranh chấp lãnh thổ công biển và chia sẻ kinh nghiệm và cách làm tốt nhất.

Cuối cùng, giá trị quy chuẩn của châu Âu không nên bị đánh giá thấp. Nếu việc báo và một trật tự dựa trên nguyên tắc toàn cầu là lợi ích chính sách rõ ràng, thì sẽ cần đưa nó vào việc thúc đẩy quản trị đối đầu quốc tế lợi ích bất đồng. Năm 2016, EU đã đi đầu trong việc thúc đẩy tiến trình nghị sự phát triển bền vững 2030 của Liên hợp quốc và Mục tiêu phát triển bền vững (SDG) 14 (“chống ô nhiễm đại dương”) trên toàn cầu. Mặc dù các vấn đề như chính trị yếu kém, quản lý mang tính công tác, dựa trên hệ sinh thái đối với các nguồn tài nguyên biển sống, cùng nghiên cứu và thu thập dữ liệu, công nghệ hợp tác để báo và môi trường biển giàu có của Biển Đông, không chỉ có ý nghĩa sống còn đối với việc duy trì Biển Đông, chúng còn ngày càng được thừa nhận và khuyến khích làm giảm bớt căng thẳng khu vực.

Kết luận

Yêu cầu của EU đòi hỏi được thừa nhận là một bên tham gia về chính trị và an ninh ở châu Á không phải là mới. Tham vọng của họ có một ghế tại EAS và gần đây hơn là đưa về quan sát viên tại Nhóm chuyên gia ADMM+ là chủ đề của nhiều cuộc thảo luận, xoay quanh đòi hỏi chính là thừa nhận giá trị thực tế của EU đối với an ninh khu vực. Bởi vậy, việc xem xét kỹ lưỡng các chính sách và hành động của EU ở Biển Đông – điểm nóng an ninh nghiêm trọng nhất của khu vực – là điều hợp logic.

Trong thời gian dài, lập trường của ASEAN đối với tổ chức thành viên của EU tại các diễn đàn này là nghi ngờ và sẽ gần kết của Liên minh, do thành tích không mấy mãn nguyện của nó là quá nhiều mà không làm được bao nhiêu. Hơn nữa, bộ lôi kéo bởi các bên tham gia bên ngoài quan trọng khác (Mỹ, Nhật Bản, Ấn Độ và Úc), ASEAN không coi châu Âu, vấn đề là một bên tham gia không đáng kể đối với an ninh toàn cầu, là bên tham gia chủ chốt để can thiệp.

Những thời gian đã thay đổi và môi trường an ninh khu vực đã trở nên đa dạng và phức tạp hơn. Trong khi những căng thẳng địa chính trị vẫn là đặc điểm nổi bật nhất của bức tranh chính sách Đông Nam Á, các vấn đề an ninh hàng hải phi

truy cập thông đang nổi lên ngày càng ám ảnh ban lãnh đạo ASEAN, và những nỗ lực nhằm giảm vãn để quy định sang một bên và tập trung vào ngôn chôn xung đột, hợp tác và đối thoại chốc nòng ở Biển Đông đã và đang giành được chổ đứng.

Quan trọng hơn, thái độ của châu Âu đối với ASEAN và các nước thành viên của tổ chức này đã có tiến triển. Một khi tập trung mình vào vị trí là một “đối tác tự nhiên” tự phong, Brussels đã nhận thấy rằng nếu họ muốn được nhìn nhận một cách nghiêm túc, họ phải vượt ra khỏi những cớ chớ chính trị sáo rỗng, và thay vào đó có những hành động cụ thể, thực tế để chứng minh khả năng của mình đem đến sự thay đổi tích cực.

Bất chấp sự bàn luận về vấn đề an ninh được khôi phục ở Brussels, EU vẫn không phải là một bên tham gia truy cập thông về an ninh và chớ chôn không phải là người làm thay đổi cuộc chớ chi chôn lược ở chôn Đông-Thái Bình Đông. Tuy nhiên, tập duy sáng tạo của nó về các vấn đề phi truy cập thông, chớ hơn như được hưởng toàn diện đối với việc xử lý khủng hoảng (rõ nhất là trong sự minh chớng cướp biển ATALANTA), sự tinh thông về một trật tự trật đợp ngoài biển, giúp đỡ nhân đợo và cứu trợ thảm họa, cùng phát triển các nguồn tài nguyên và quản lý ngổ nghiệp có thể là một sự đóng góp có giá trị và lâu dài cho an ninh biển khu vực - ở Biển Đông và xa hơn nữa.

ADMM + là một nền tảng lý tưởng để các bên tham gia bên ngoài can đợ vào ASEAN trong các vấn đề an ninh phi truy cập thông, và chớ chôn là EU có những khả năng tác chớn đợy đợ, sự tinh thông và nguồn lực để cung cấp đợu vào có giá trị. Giờ đây khi ASEAN nhận ra những lợi ích tiềm tàng của các nước không thuộc ADMM+ đang quan sát các hành động của Nhóm chuyên gia, sự can đợ của Brussels đáng được cân nhắc trong bối cảnh an ninh mới và với một tập duy cụ thể.

Eva Pejsova, Viện Nghiên cứu An ninh, Liên minh châu Âu. Bài viết đợng trên [Viện nghiên cứu Đông Nam Á \(ISEAS\)](#), Singapore.

Trần Quang (gt)

